

J. S. Jensen: Naar vi se paa 2det Kapitel i det nu behandlede Forslag og særlig paa Bestemmelserne om Sildefiskeriet, maa vi jo, hvis vi forudsætte, at dette Afsnit bliver vedtaget, som det foreligger, og det vil det gøre ved 2den Behandling, da der ikke er stillet noget Vædringsforslag, gaa ud fra, at enhver Fiske har Lov til at fiske med de forskellige Sildebedstaber, som de i § 27 nævnte, nemlig Bundgarn, Sildebruser, Sildebaad o. s. v., at de have Lov til at fiske med disse Redstaber, for saa vidt de ikke komme Grundejerens Rettigheder for nær eller komme for nær et andet udjat Redskab. Det er muligt, at der er en Del Medlemmer her i Tinget, der have opfattet det saaledes, jeg har i hvert Fald for mit Bedkommende indtil for saa Dage siden haft denne Opfattelse. Dette er nu imidlertid ikke Tilfældet. Naar denne eller disse Paragraffer om Sildefiskeri ere vedtagne, og saa Fiskerne komme og ville fiske med deres Redstaber, f. Eks. skal jeg nævne Sildebaad, ville de næppe kunne faa disse ud, for der kommer en Fiskerikontrollør og siger: det er Statens Rettigheder, I fiske paa, eders Redstaber ville blive konfiskerede, og I faa en Mulkt, den er paa 300 Kr. Om Straffen bliver saa stor, ved jeg ikke, men jeg ved, at Staten paastaar, at den har disse Rettigheder, og ingen kan faa Lov at fiske Silde med disse Redstaber, uden de have Regeringens Tilladelse. Resultatet er for Øjeblikket og vil blive saaledes i Fremtiden, at der slet ikke kan fiskes Silde paa store Strækninger. Saa vidt jeg ved, er der aldeles ikke noget Sildefiskeri fra Hals til Aalborg, en Strækning af fire Mil. Jeg ved ikke, om det ærede Udvalg har haft sin Opmærksomhed henvendt paa disse Forhold; men i hvert Fald er det ikke med en eneste Tøddel nævnt i Betænkningen eller Vædringsforslagene, og jeg troede, at naar vi skulde til at lovgive paa dette Omraade, at der da ogsaa vilde blive Beslighed til at faa saadanne gamle og forældede Bestemmelser tagne frem til Forhandling og eventuelt faa dem fjærne. Jeg skal derfor henstille til Udvalget, om det ikke for 3dje Behandling kunde faa rørt lidt op i disse Forhold og først og fremmest at faa undersøgt, hvorledes Staten har faaet disse Rettigheder, og dernæst, om der ikke var Mulighed for, at de kunne hæves. Jeg ser i Betænkningen, at der er talt lidt om Statens Rettigheder til Bundgarnene, men Sildebaad er ikke nævnt med en eneste Tøddel. Og naar man saa ser paa den Fordel, Staten har af disse Bundgarnstader, viser det sig, at Indtægten kommer ned i Sighed med Hul fra Hals til Aalborg,

og den bliver vistnok lignende længere op ad Fjorden. Der gaar jo en stor Fiskerbefolkning, som gerne vilde have deres Indtægt gennem Fjordens Rigdom paa Silde, men som ere afskaarne fra at nyde denne Fordel. Jeg skal villig indrømme, at Sildefiskeriet ikke er saa godt i Limfjorden som for en Mennefsalder siden, det har været lidt eller intet i en hel Mennefsalder; og dette har mulig sin Grund i den stærke Dampskibsfast, hvorved Fisken bliver forjaget. Men Kendsgerningerne vise dog, at der er en hel Del Silde i Limfjorden, og at der virkelig kan fiskes med Udbytte, naar Fiskerne blot kunne faa Lov til at fiske. Der er saaledes f. Eks. lejet nogle Sildebaadstader ud tæt ved Aalborg, med hvilke der fiskes meget godt for Tiden, og der maa kunne fiskes ogsaa andre Steder. Jeg vil derfor henstille til Udvalget, om der ikke kunde gøres noget for at faa denne forældede Bestemmelse hævet, som maaste er kommen ved et Magtsprog; saa vidt jeg ved, skal Bestemmelsen være fra 1750. Men hvis det ikke kunde lade sig gøre at faa denne Bestemmelse hævet, vil jeg dog henstille til den højtærede Minister, om der ikke kunde foretages Lempelser i de Regler, der hidtil have gjældt, og hvorved det gøres, jeg kan næsten sige, helt umuligt for Fiskerne at faa Lov til at fiske. Naar Staten ingen Indtægt har deraf, hvorfor maa den fattige Befolkning da ikke faa Indtægterne, hvorfor skal det være forbudt dem at fiske, naar de derved kunne erhverve deres Livsophold, og naar det kun kan være til Gavn for dem selv og ikke til Skade for et eneste Mennefs? Kunne disse gamle Bestemmelser ikke blive hævede, vil jeg haabe, at Regeringen vil stille sig saa liberalt, at den, naar Fiskerne forlange at fiske med lad os sige deres Sildebaad, da giver dem denne Rettighed enten helt gratis eller paa meget billige Billaar, og at det fremfor alt ikke bliver saaledes, at der bliver sagt nej, naar et Selskab forlanger Lov til at fiske, hvor de ikke kunne gøre noget andet Mennefs Skade. Det var disse Bemærkninger, jeg vilde gøre, dels for at henlede Udvalgets Opmærksomhed paa disse gamle Bestemmelser og dels for at henstille til den højtærede Minister, hvorvidt der, hvis de paagældende Bestemmelser ikke kunne hæves, dog fra Regeringens Side kunde blive gjort noget for at hjælpe disse fattige Folk, som faa deres Brød ved at fiske, men som nu ikke kunne faa deres Erhverv, fordi Staten ved et Magtsprog, havde jeg nær sagt, nægter dem det.